

nemlig, at Tilskuddet skal gives til nyopdyrket eller paabegyndt opdyrket Jord, men saa har han fuldstændig glemt, hvad der staar i Begyndelsen. Det er sørgeligt, at det ærede Medlem ikke kan læse 5—6 Linier, uden at han, naar han naar til Enden, har glemt det første. Han spurgte ganske naivt, om det var Mening, at alle de Landmænd i Jylland, der gave sig af med Opdyrkning af Hedejord, skulde kunne melde sig. Nej, Forslaget er begrænset, og for at faa det at vide, behøvede det ærede Medlem ikke at spørge, det kunde han se, blot han læste de første Linier af Anmærkningen, hvor der staar, at Tilskuddet skal gives til Hededyrkere, der ikke kunne skaffe en Kommunes Garanti, det vil med andre Ord sige, de mest trængende og fattige Hededyrkere. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem nu kan forstaa Anmærkningen, ellers vil jeg bede ham læse den igennem paa ny og ikke glemme det første, naar han kommer til det sidste. Det ærede Medlem løber fuldstændig vild i det hele.

Laust Jensen: Det ærede Medlem mener altsaa — og det staar ganske vist ogsaa i Forslaget —, at det angaar dem, der ikke kunne skaffe en Kommunes Garanti. Nu kunde der jo være forskellige Grunde til, at en Hededyrker ikke kan skaffe en Kommunes Garanti; jeg vil antage, at en velhavende Hededyrker f. Eks. ikke kunde skaffe en Kommunes Garanti for at faa Laan. Forslaget er i Virkeligheden saa uklart og meningsløst baade i sin Form og sit Indhold, at jeg, som jeg før sagde, er bleven i høj Grad forbavset over, at et saadant Forslag er fremkommet her paa Rigsdagen. I øvrigt skal jeg blot henvise til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser i Eftermiddag om den samme Sag, hvorefter der vil blive to Klasser, der kunne faa Penge af Staten, først dem, der kunne faa det i Henhold til de nugældende Bestemmelser om Udlaan til Hedekommuner til videre Udlaan til Opdyrkere af Hedejord, og dernæst dem, der ikke kunne faa en Kommunes Garanti, og som saa skulde have et Tilskud, skønt man selvfølgelig maatte gaa ud fra, at disse i Virkeligheden ikke vare nær saa kvalificerede til Understøttelse af Staten som de, der kunne faa en Kommunes Garanti.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem siger nu, at efter dette Forslag vil man dele Befolkningen ude i Hedekommunerne

i to Klasser, men det samme sker i Øjeblikket ved Ministerens Laaneforslag. Der deler man dem ogsaa i to Klasser. Der er en Klasse, som kan faa Kommune-garanti, men der er andre, som henvende sig til Kommunerne, og til dem svare de: Nej, I ere virkelig for fattige, I have ingen Ting, vi kunne ikke garantere for jer. Det er at dele Befolkningen i to Klasser, saa i den Henseende kan det ærede Medlem ikke lade dette Forslag noget som helst høre. Det samme er jo Tilfældet med Ministerens Forslag, som han slutter sig til med den største Begejstring; det gør han jo overfor alt, hvad der kommer fra dette Ministerium.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Nej, saa let skal det ærede Medlem nu ikke slippe. (*K. M. Klausen:* Ikke det?). Nej. Ganske vist ville efter mit Forslag Kommunerne overfor enkelte Folk, som de ikke kende saa nøje, og som de ikke mene egne sig til saadanne Laan, kunne sige: Nej, dem ville vi ikke kautionere for eller garantere for, men saa kunne de tilføje: Vent lidt, lad os se, om Forholdet ikke forandrer sig, og om I ikke vise i jeres Virksomhed, at I virkelig egne jer til at komme i Betragtning, I kunne da komme et senere Aar! Det, som det ærede Medlem vil have, er, at disse Folk, som Kommunerne ikke tro egne sig til at opdyrke Heder, og som de ikke ville garantere for, kunne sige: Maa vi ikke faa et Driftstilskud, og de skulde hverken betale Renter eller noget, medens de dygtige og flittige Folk skulde betale Renter og Afdrag. Det forekommer mig at være noget af det mest urimelige, som kan tænkes. Det er ligefrem at sætte en Præmie paa at være ligegyldig med den Virksomhed, Folk have at udføre.

K. M. Klausen: Den ærede Minister skal nu heller ikke slippe saa billigt fra det. Han mener vist, at han her har fundet et Guldkorn, men det har han ikke. Han indrømmede meget rigtigt nu, at efter hans Forslag vilde de blive delte i to Klasser. Der vil være en Klasse, sagde han selv nu, som ikke kunde komme med af en eller anden Grund, men som Kommunalbestyrelsen siger til: I kunne muligvis komme med senere, og saa vil der være en anden Klasse, som straks kan blive antagen. Ministerens Forslag deler dem i to Klasser. Men der er en Klasse, som efter Ministerens Forslag vil blive skudt til Side. Det er den dygtige Mand,